

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

*Antipharmacum ad Quæſtion. XIV.
& XV. Ex Luthero.*

LUTHERVS in confabulationibus Menſalibus. *Was ſold die Sünde deß Hertzens / die heimlich vnd allein Gott bekandt ſeindt / beichten / denn die heimlichen Sünden muß man auch beichten / die der Menſch allbereit wider die Gebot Gottes bey ihm beſchloſſen hat zu vollbringen; Peccata cordis, quæ ſunt occulta: & ſoli Deo cognita, etiam in confeſſione aperienda ſunt; quæ homo iam aduerſus præcepta Dei patrare decreuit. Idem dicendum de malis cogitationibus, quibus quis directè vel indirectè cauſſam vel occaſionem, & (multo magis ſi aſſenſionem) præbuit.*

Quæritur XVI. An poſſit homo omnia mortalia peccata confiteri. Reſpondet Lutherus in Tract. de confitendi ratione; *quòd oporteat hominem deſperare ſeſe omnia ſua mortalia peccata confiteri vnquã poſſe. Et doctrinam illam, quæ vulgatur in Eccleſia, ex Decretis, quod ſemel in anno omnium ſuorum peccatorum (ſicut ſonant verba) debeat facere confeſſionem omnis Chriſtianus, aut eſſe diabolicam, & homicidiſſimam, aut egentem multo & laxo interpretamento. Oportet, inquam, non omnia confiteri, nec mortalia, nec venialia.*

Antipharmacum.

I A M ſupra diximus: non eſſe neceſſarium, vt quis omnia peccata mortalia confiteatur: ſufficere, ſi ea ſacerdoti pandat, quæ poſt diligentem ſui diſcuſſionem memoriæ occurrunt. Omnia venialia etiam cognita, ad confeſſionem deferenda eſſe, Lutheri ſigmentum eſt, non Catholicorum aſſertum.

Quæ-

Quæritur XVII. Vtrum peccata contra duo postrema Decalogi præcepta in Confessione sint enumeranda. Negat Lutherus in Tract. de Ratione confitendi, vbi ita scribit. *Ipsa Dei præcepta breuiter sunt inspicienda, in quibus sine dubio omnia peccata continentur, si recte intelligantur. Nec tamen hæc omnia, sed vltima duo prorsus à Confessione sunt excludenda. Confessio enim breuis esse debet, & eorum potissimum peccatorum, quæ præsentè mordent, vt dicunt, quæ mouent ad Confessionem.*

Antipharmacum.

Et tamen in Colloquiis Mensalibus monet absolute Lutherus, vt confessus Decalogum percurrat, nulla noni & decimi præcepti exceptione facta. An concupiscere domum proximi sui; An desiderare vxorẽ eius, seruũ, ancillam, bouem, asinum, & alia quæ illius sunt, (quorum appetitionem vetat nonum & decimũ præceptum Catalogi in Catechismo Minore Lutheri) non sunt peccata in schola Lutheri: si vt supponitur, eiusmodi cupiditates sint voluntariæ? Si peccata sunt; ergo morbi sunt; ergo per Cõfessionẽ & absolutionẽ curãda.

Quæritur XVIII. Quomodo ipse Lutherus confiteri consueuerit. Respõdeo, hoc nobis explicari ab ipso Luthero in Colloq. Mensalibus Tit. *de Confessione: Meine Sünde/die ich beichte/ sind/dasß ich nicht zu vil bete/ auch Gott nit zu vil dancke/ vnd zu weilen zürne/ vnd Herzog Georgen fluche. Peccata mea, quæ confiteor, sunt ista: q̄ non nimis multũ orẽ: nec Deo nimis multas gratias agã, quodq; interdum irascar, & Duci Georgio maledicta dicam. De perpetua scortatione cum Moniali nullum verbum. Qua de caussa? Obsecro, cur Lutherus non obseruauit cõfitendi modũ, quẽ aliis præscripsit in Serm. Sympos. & in libro de Recta cõfitendi ratione? Qualis Lutherus furia fuerit*